

Huomioita kurkien (*Megalornis g. grus*) matkoista Kerttusalon lähetyvillä Padasjoella (Päijänteen rannalla).

A. TH. BÖÖK.

Datum:	Anzahl:	Zeit:	Richtung:	Höhe
17.IV 26	kurkia		pohj. (N)	
18.IV 26	"		" (N)	
28.IV 26	17 kurkea		" (N)	
25.IX 26	kurkia		etel. (S)	
25.IV 27	48 kurkea	kl. 14 ³⁰	pohjoiskoill. (NO)	100 m. kork.
25.IV 27	28 "	" 19	" (NO)	
25.IV 27	19 "	" 20 ³⁰	" (NO)	100 m. "
26.IV 27	52 "	" 12	" (NO)	
26.IV 27	60 "	" 14	" (NO)	300 " "
9.IX 27 ¹⁾	70 + 34 + 5	" 16 ³⁰	etel. (S)	300 " "
3.V 28	50 kurkea	kl. 10 ³⁰	pohj. (N)	300 " "
4.V 28 ²⁾	52 "	" 8 ³³	" (N)	150 " "
23.VIII 28	33 kurkea	kl. 14 ⁵⁵	etel. (S)	200 m. kork.
12.IX 28	20 "	" 16	" (S)	300 " "
17.IX 28	70 à 80	" 12 ³⁰	" (S)	300 " "
17.IX 28	2 "	" 10	" (S)	

Några uppgifter om i Vörå skjutna och i giller fångade kungsörnar (*Aquila chrysaëtus*).

I april månad sköt bondesonen August Ollus från Koskeby en kungsörn vid en fåbodsplats c:a 8 km västerut från byn, i närheten av s.k. Munjama hållarna (en bergssträckning, bevuxen med tallskog).

Samma år (eller möjligen året förut) sköt Johan Peth från Koskeby i slutet av november en kungsörn vid en annan fåbodplats „Miemois rödslan“, c:a 7 km västerut från Koskeby.

Några dagar efter det Peth fällt örnen, såg en Koskebybonde, Mårten Kamis, en annan örn, som omkring en km från ett hundkadaver satt på ängen, sysselsatt med att hacka i något byte, som den slagit. Då Kamis närmade sig, lyfte örnen med en hare i klorna, men lät kort därpå bytet falla till marken. Åskådaren gick då fram till haren, som ännu var varm och blott obetydligt sargad, varför han tog den som välfången egendom.

Örnarna torde redan tidigare ha uppehållit sig i trakten, där de blivit sedda av flere personer. Ett par år, innan Peth sköt sitt

¹⁾ (parvien väli toisistaan n. 200 m.)

²⁾ jakaantuivat Kerttusalon kohdalla 3:een ryhmään 26 kurkea pohj-koill (NNO), 23 kurkea luoteeseen (NW), 3 kurkea itäkoillis. (ONO).

exemplar, hade han i närheten av Munjama hällarna en vinterdag sett en örn, som jagade några tjädrar.

Något senare på vintern samma år, som Peth sköt örnen i Mie-mois rödslan, fångade en gammal jägare Johan Björkholm från Alikärri by i östra Vörå, nära gränsen mot Ylihärmä, en kungsörn i giller.

Enligt uppgift av ett par trovärdiga personer från Lehmäjoki by i Storkyro, sköts en kungsörn vintern 1926 eller 1927 i en skogsmark, hörande till nämnda by och belägen nära gränsen mot Vörå (Rekipeldo by). Fågeln uppges ha blivit såld till en affärsman i Vasa.

Jacob Tegengren.

Dykande vadare.

En morgon sensommaren 1928 begav jag mig jämte min hustru i en ekstock att taga upp en långrev. Morgonen var mulen och en svag bris krusade vattnet, där vi rodde helt nära stranden — kanhända 50 m. ifrån den. Jag observerade då en på stranden springande liten vadare, snarlik den vanliga strandpiparen. Plötsligt uppgav den ett ängsligt, svagt ljud och flög ut över vattnet ett par tiotal meter akterom ekan, och omedelbart efter den lilla fågeln följde på ett tiotal meters avstånd en sparvhök. Snart befann sig sparvhöken snett ovanför vadarn på kanske en meters avstånd, då den senare, som redan förut flög mycket nära vattnet, som en kastad sten *dök* ned i detsamma. Höken flaxade litet hit och dit, men då den ej kunde upptäcka sitt enligt dess mening säkra byte, begav den sig snopen åter till land. Det är svårt att säga hur länge den lilla fågeln befann sig under vattnets yta, men det dröjde inte ändå omkring en halv minut förrän jag åter såg dess smala hals och lilla huvud sticka upp ur vågorna. Den tycktes sitta tämligen djupt i vattnet. Jag begynte ro mot fågeln för att se till om den ådragit sig någon skada, men hade ej hunnit närma mig avsevärt, förrän den höjde sig och flög bort till närmaste klippa där jag förlorade den ur sikte. Vattnet på stället var djupt — 7 à 8 meter. — Hur mycket fågeln rört sig framåt i vattnet kunde jag ej konstatera. — Ehuru jag många gånger sett vadare av olika slag sitta på vattnet och även röra sig framåt på detsamma, så var denna gång den enda, då jag observerat att en vadare också kan dyka — åtminstone då det gäller livet. — Tvärminne i aug. 1928. *J. Reuter.*

Om dykande *strandskateungar* m. fl. skriver Culemann i J. f. O. 1928, s. 633 ff., till vilken artikel den intresserade hänvisas. Temat är av största intresse. — Red.